

Nemčlja

Furjast in viharen slap

Dostop: Iz Bovca 7 km v dolino Loške Koritnice; 2 km po trdnjavi Kluže odcep na levo v dolino Možnice, v kateri je gorska cesta dolga še 4 km, vendar je prevozna le do rampe. Od tam peljejo markacije in bližnjice do nekdanje karavle (ura hoje), v kateri je Počitniški dom v Možnici (793 m), še prej pa na levo zavije pot h koritom in slapovom Nemčlje. Vzpon poteka med višinami od 515 do 790 m. Iz Možnice pelje izredno lepa, a dolga in naporna (5 ur) pot na Jerebico. Pri ogledovanju slapov Nemčlje je treba biti gibčen in previden ter planinsko opremljen.

Naravne lepote

Zgodovinsko-kulturne znamenitosti

Easy come, easy go, bi rekli Angleži, v dobesednem prevodu zlahka pride, zlahka gre. Ta njihov rek velja sicer za denar. Preveden pa velja tudi za Nemčljo, za katero je v veljavi tudi ime Možnica, po dolini, v kateri izvira.

Ta Nemčlja: še en kratek, bister in skokovit, kakor biser isker vodotok (in vodoskok) z visokih gora nad Sočo! Porodnica tega potoka je odmaknjena in manj znana gorska dolina Možnica med Rombonom (2208 m) in Jerebico (2156 m). Vsak v naravo zagledan obiskovalec ostrmi nad njegovo silovito vodnatostjo. Naravoslovci pojasnjujejo, da so vode Nemčlje take zato, ker pritekajo tudi z obsežnih visokogorskih kraških planjav kaninskega pogorja, skozi njegove podvodne rove in tokave. Ko jim v dolini manj prepustne kamnine zapre-

jo te poti, udarjajo slepo na dan, kjer pač morejo in morajo. Zato je v povirju Nemčlje mogoče videti nešteto izvirčkov, ob hudih nalivih kar bruhalnikov, ki se belo penijo po mahovnatih skalah, kmalu pa se zberejo v razbrzdan potok. Takrat jih je mogoče opazovati le z roba njihovih korit.

Nemčlji je usojeno, da hitro izgubi ime. Že po dobrih dveh kilometrih skakljanja iz Možnice jo čaka Koritnica, enako divja gorska rečica, ki si je urezala strugo

Silovite vode Nemčlje so ustvarile naravni most.

kakšnih 300 metrov niže, kar pomeni, da mora Nemčljina voda v glavnem padati in glodati svoj pretok skozi kamnite sklade. Kmalu po slikovitem povirju in krajši izravnavi se začne silovito prebijati skozi 150 metrov dolgo in silno ozko korito, v njem kipeti in bučati v tolmunih, padati v desetmetrskih slapovih in skočnikih. Zaradi zaraščenosti in strmih spolzkih tal se je do zgornjih korit težko prebiti. Označena, okoli 15 minut dolga pot pa pelje k srednjemu in spodnjemu delu korit, mimo opuščenih kmetij in zanimivo postavljenih ograj. Med temi kamnitimi ograjami naletimo v bukovem gozdu na eno, ki je okrogle oblike, široka manj kot lučaj. Nepojasnjena skrivnost!

Do brvi nad srednjim koritom je pot varna, pod brvjo pa je ponekod zahtevna in izpostavljena. Če niste kar najbolj previdni pri kukanju v globeli, je pot na nekaj mestih lahko hitro tudi smrtno nevarna! Ni varovalnih jeklenic ali klinov. Le malokje pa lahko tako zapeljivo, tako od blizu čutimo prvinsko moč vode, opazujemo njeno nezasitno preoblikovanje skal. Bela megla prši iz velikanskih zavitih kadi, od belih sten apnenca. Med srednjimi in spodnjimi koriti vidimo star in zlizan, a suh žleb slapu, pod katerim je neučakana Nemčlja izjedla tunel in ustvarila naravni most. Pod tem mostom 20-metrski slap bije v mogočno skalo, ki se mu je bila postavila na pot. Skala je stanovitna in bo taka ostala morda še tisoč let. In ves ta čas se bo največji slap Nemčlje odbijal stran od nje, kakor da je na smrt užaljen. Nabit z neznansko energijo, kakor da ga poganja skrita turbina, bruha skoraj vodoravno, furjast, viharren, scela lep in svoj.

Splača se stopiti še pol ure više do nekdanje obmejne stražnice v dolini Možnice, ki je videti kot manjša trdnjava z dvema stolpičema, predvsem zaradi lepega razgleda po zatišni krnici in ostenjih Jerebice, kjer res domujejo številne plašne ptice.

Radovedni pa tudi predrzni obiskovalec dvajsetmetskega slapu

